

25.27x32.81	1	59 עמוד	המוסף - מעריב	18/02/2022	80666078-1
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790					

ניר קיפניס

המין החלש

גלי הדרך

החשש שלי מהאפשרות שנתניהו וחבורתו ישובו לשלטון מתגמד מול האימה מחיים במדינה שבה קובע שר הביטחון מי ישדר ומה ישודר בתחנת הרדיו הצבאית

תחנה צבאית שמשדרת פוליטיקה היא עניין למדינות חשוכות. ברדוגו

נערוטי הייתי בטוח שיום יבוא ואגור ברמת הגולן. הייתי נח"לאי נאיבי, וחשבתי שאת ביתי אקים בקיבוץ צעיר עוד יותר מכפי שהייתי אני אז - קלע אלון, יישוב שעבר כמה גלגולים (שעליהם כתבתי כאן בעבר), רק כדי להיקלע באחד האחרונים שבהם, שנים אחרי שננטש בידי התנועה הקיבוצית המאוחדת, ליישוב בשם המביך "רמת טראמפ".

גם אם רמת הגולן לא הפכה לביתי, היא הפכה לעיר המקלט שלי. תנו לי לחצות מזרחה את גשר אריק או גשר בנות יעקב - וחיוך גדול עולה על פניי. במיוחד כשאני סוטה ימינה מהכביש הראשי המוליך מצד-מת בית המכס העליון לכיוון עין זיוון ונכנס לכפר היין קדם, שצמח בחצרו של יקב אסף. מדובר בעסק משפחתי מקסים, שכולל, מלבד היקב, גם בית קפה נפלא וכמה צימרים, מהסוג שמכנה אחד הקולגות שלי "יקר, אבל שווה כל שקל". המיקום, ממש באחד משערי הכניסה אל רמת הגולן, הופך את המקום לתחנת חובה בעיניי. בכל פעם מחדש אני מתרגש לראות כיצד הרוח האצילית של משה פחת קדם שורה על האנשים הצעירים שמתפעלים את המתחם במאור פנים שכזה, עד שאפילו בהמה גשמית שכמוני שוקעת שם בהרהורים רוחניים, במיוחד אחרי כוס יין לבן ומרענן, בעודי לוחש לעצמי: "הגעתי הביתה, חביבי".

הביקור שלי ברמת הגולן התקיים בסוף השבוע שעבר, זה שבו התווכחו כולם על הרחקתו של יעקב ברדוגו מגלי צה"ל. אז רק כדי שתאפשרו לי להמשיך בנסיעה, אתרום את חלקי למדורת ההבלים: רוכב אופנוע הנני - ועל כן אינני מאזין כמעט לרדיו. לכן אין לי מושג מה אמר ברדוגו שבגללו העריצו אותו רבים וסלדו ממנו אחרים. בכל זאת, אודה שהפרשה הפתיעה אותי, שכן זכרתי את ברדוגו ככביר לשעבר במחנה לוי, דוד לוי, זה שבנימין נתניהו כינה "כביר בליכוד מוקף בחבורת פושעים", עת רץ לספר לתקשורת על הקלטת הלוהטת (שלא הייתה מעולם).

מתי חל המהפך שהפך את ברדוגו מ"פושע" ל"ימני האחרון בגלי צה"ל"? אין ברירה, אני חייב להתעדכן לעתים קרובות יותר.

מכל מקום, עליי לציין שהדברים שצוטטו השבוע, שאותם השמיע ברדוגו בשבתו כפרשן בגלי צה"ל, אינם חורגים בעיניי מהמקובל במקומותינו - והגם שאינני מסכים עמם, חורה לי שמישהו מבקש להשתיק ביקורת, גם כאשר היא משתלחת. שלא תבינו אותי לא נכון: האפשרות שנתניהו וחבורתו ישובו לשלוט במדינה היא בעיניי נוראית, אבל אפילו החשש הזה מתגמד מול האימה מחיים במדינה שבה קובע שר הביטחון מי ישדר

ומה ישודר. ובכלל: תחנה צבאית שמשדרת פוליטיקה היא עניין למדינות חשוכות.

כלילה, בצימר במרום גולן, צפיתי ב"זה לא אולפן שישי" עם ארו טל וישראל קטורזה. השניים גיחכו נוכח תגובתו של דובר המ- שטרה, נצ"מ אלי לוי, שהסביר כי הקצינים שהגיבו באולפנים על פרשת פגסוס, אמרו את "האמת הידועה" להם נכון לרגע הראיון. לא תשמעו ממני יותר מדי מילים טובות על משטרת ישראל, אבל חשבתי להזכיר לשניים, שאחת העיתונאיות הבכירות בערוץ שלהם, אילנה דיין (הכוהנת הגדולה של אסי-כולת גלי צה"ל), חמקה מהפסד בתביעה על שהדהדה עלילת דם שנרקמה נגד קצין בצה"ל, רק מפני שבית המשפט התחשב בכך ששידרה "אמת לשעתה". כלומר, דיין דיווחה לצופי "עובי-דה" את מה שהתברר מאוחר יותר כשקר מוחלט. הנה כי כן, לא רק היכולת של שופטי בג"ץ לבצע אקרויב-טיקה משפטית, אלא גם הדאחקה של ערב שבת היא שאלה של פוזיציה.

כדי לא לתת למחשבה הזאת לרכא את מצב הרוח הצ' פוני והמרומם שלי, שמתי פעמי אל מג'דל שמס. זאת העונה הקרה של השנה והבוערת של תיירות החורף. מרכז מג'דל שמס היה סואן כאילו היה מרכז תל אביב. גם כאן יש לי תחנת חובה אלכוהולית: פאב-מסעדה "גריין אפל", שמעוצב בסגנון אירי ומחזיק את ברז הגינס הצפוני ביותר בישראל. הצוות הוא על טהרת בני המ- קום: צעירים דרוזים שתתקשו מאוד להבדיל בינם לבין בני גילם מתל אביב. אותה שפה, בלי שמץ של מבטא, אותם התסרוקות, הקעקועים וכל החבילה. אני מביט בהם ונזכר איך לפני 40 שנה נלחמו כאן נגד קבלת תעור-דת זהות ישראלית לאחר שעבר "חוק הגולן" (בעיניי הפעולה המבורכת ביותר בכל הקריירה הפוליטית של מנחם בגין).

למרות הזיקה של הדרוזים בגולן הישראלי לאחיהם תושבי סוריה, מי שמתבונן בנעשה ביישוביהם יראה איך המפגש בין החזון הציוני לבני הארץ הערבים יוצר שלם גדול מסך חלקיו, ברוח אלטנוילנד של הרצל. אגב, אלטנוילנד: אחרי יין, גינס, שלג ואפילו פריחתו הנדירה של אירוס הביצות (בשמורת נוב), החלטתי לה-ניח להגיגים על התיישבות צעירה וותיקה ברמת הגולן ולשוב לאלטנוילנד העיר, ההתנחלות הגדולה בישראל, שלפעמים נדמה לי שלא באה לעולם אלא כדי לגרום לי להתגעגע לרמת הגולן שלי, זאת שמתרעת מכפר היין של משפחת קדם ועד לברז הגינס של "גריין אפל".

הדברים שאותם השמיע ברדוגו בשבתו כפרשן בגל"צ, אינם חורגים בעיניי מהמקובל במקומותינו - והגם שאינני מסכים עמם, חורה לי שמישהו מבקש להשתיק ביקורת, גם כאשר היא משתלחת